

ÎNCHEIERE

02 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul primarului orașului Orhei, avocatul stagiar Serghei Labliuc,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cașalot” împotriva primarului și Primăriei orașului Orhei cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 06 iulie 2012, Societatea cu Răspundere Limitată „Cașalot” (în continuare – SRL „Cașalot”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva primarului și Primăriei orașului Orhei cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că pentru amplasarea panourilor publicitare au fost eliberate autorizațiile de amplasare a publicității exterioare nr.1 din 13 februarie 2013 și nr.2 din 22 martie 2013 cu termenul de pînă la 31 decembrie 2015.

Susține că, la data de 27 octombrie 2015 a recepționat rezoluția primarului orașului Orhei nr.02/1-H 2499 din 22 octombrie 2015 la care a fost anexată dispoziția nr.804 din 14 august 2015, solicitînd demontarea panourilor publicitare.

Consideră că, nu există nici un temei pentru retragerea autorizațiilor de amplasare a panourilor publicitare atît în Regulamentul privind autorizarea și amplasarea dispozitivelor de publicitate în or. Orhei, aprobat prin decizia Consiliului or. Orhei nr.2.8 din 05 februarie 2010 cît și în legislația în vigoare aplicabilă în speță.

Menționează că, la data de 28 octombrie 2015 a înaintat cerere prealabilă prin care a solicitat anularea dispoziției nr.804 din 14 august 2015 și rezoluției primarului or. Orhei nr.02/1-H 2499 din 22 octombrie 2015, însă pînă în prezent nu a primit nici un răspuns.

Solicită admiterea cererii, anularea dispoziției primarului orașului Orhei nr.804 din 14 august 2015 „Cu privire la retragerea autorizației de amplasare” și rezoluției primarului orașului Orhei nr.02/1-H 2499 din 22 octombrie 2015.

Prin hotărîrea Judecătoriai Orhei din 21 aprilie 2016 s-a admis parțial acțiunea, s-a anulat dispoziția primarului or. Orhei nr.804 din 14 august 2015 „Cu privire la retragerea autorizației de amplasare a publicității nr.2 din 22.03.2013 eliberată societății comerciale „Cașalot ” SRL, sediul mun. Chișinău, str. Ion Neculce nr.5”; s-a respins pretenția SRL „Cașalot” împotriva primarului și Primăriei or. Orhei cu privire la anularea rezoluției nr.02/1-H 2499 din 22.10.2015.

Prima instanță a reținut că, în dispoziția contestată nu se face referință la normele legale care reglementează direct retragerea autorizației de publicitate, iar actul administrativ contestat nu conține expres norme legale care au fost încălcate de reclamant în ceea ce privește amplasarea publicității ca să implice retragerea autorizației, nefiind constatate încălcări admise de reclamant.

La fel, prima instanță a conchis că, rezoluția primarului or. Orhei nr.02/1-H 2499 din 22.10.2015 nu este un act administrativ și nu poate fi supus controlului judiciar în instanța de contencios administrativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de reprezentantul primarului or. Orhei, Serghei Labliuc din lipsă de temei și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 23 decembrie 2016, reprezentantul primarului orașului Orhei, avocatul stagiar Serghei Labliuc a depus cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărîri de soluționare a pricinii în fond.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționînd că instanța de apel a încălcat și interpretat eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia aplicată.

Consideră că primarul or. Orhei era în drept să retragă autorizația de amplasare a publicității exterioare în legătură cu necesitățile urbanistice, referindu-se la dispozițiile art.11 din Legea privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător nr.160 din 22 iulie 2011.

Sușține că anularea dispoziției primarului or. Orhei nr.804 din 14 august 2015 este lipsită de importanță, deoarece acțiunea autorizațiilor de amplasare a publicității au încetat după data de 31 decembrie 2015.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

În conformitate art. 75 alin. (2) din Codul de procedură civilă, procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice sau de către avocați.

Instanța de recurs menționează că exercitarea dreptului de recurs la Curtea Supremă de Justiție împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016 a fost valorificat de reprezentantul SRL “Cașalot”, avocatul stagiar Serghei Labliuc cu încălcarea limitelor împuternicirilor stabilite prin lege, or conform art. 15 alin. (3) din Legea cu privire la avocatură și art. 17 din Statutul profesiei de avocat, avocatul stagiar poate acorda asistență juridică clientului doar în cadrul judecătoriilor, curților de apel și autorităților publice.

Totodată, Completul relevă că, la materialele pricinii este anexat mandatul avocatului stagiar a lui Serghei Labliuc, ceea ce denotă exercitarea căii de atac avînd ca titular o persoană care nu este în drept să declare recurs în interesele SRL “Cașalot” la Curtea Supremă de Justiție.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că recursul a fost declarat de o persoană care nu era în drept să-l declare, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul primarului orașului Orhei, avocatul stagiar Serghei Labliuc, în baza art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. c) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul primarului orașului Orhei, avocatul stagiar Serghei Labliuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță